

Կոմիտաս

Խորունկ ու Մուգ

Էն ի՛նչ ամպ է՞ր,
Սարի գագաթին տալով՝
Տիր արաւ
Արծաթ տեղաց.
Արծաթ տեղաց՝
Ճերմակ-ճակատին,
Գոգէն անձրեւ գալով՝
Ծիր առաւ:

Էն ի՛նչ ամպ է՞ր
Սարի փափագին հալով՝
Միր արաւ,
Ոսկի բեղէ՛ց.
Հալուն-հրրով՝
Ոսկի-մեղաց.
Լուսուն-գրրով մրկրրտեցին՝
Քու մաճերը:

Ա՛յ, վա՛ն աչեր
Էն ի՞նչ ամպ էր
Սարի գագաթին
Ճերմակ ճակատին
Արծաթ-պաչեր տալով

Ցիր արա՞ճ:

Ճերմակ-ճակատին

Սարի փափագին,

Դարի պապակին

Շատ մարգարիտ տեղաց՝

Լար մարգերը բիլ արաւ:

Ուսուն-հրրով վառ մարգերը ծիլ արաւ

Չառ-մարգերը՝ ոսկի-մեղաց,

Ոսկի-մեղաց լուսուն գրով

Մկրրտեցին քու մաճերը: